

(50)

هو الابى

ای بنده قدیم و موقن عظیم و ساجد جمال مبین علیک بهاء ربک الکریم و فضل محبوبک الجمیل و عنایة مقصودک الجلیل از اول امر کأس موهبت را از ایادی ساقی عنایت نوشیدی و از مطلع محبت الله چون کوکب ساطع درخشیدی و در جمیع احوال و احیان مظهر الطاف جمال قدم بودی و موفق بعنایت اسم اعظم این مقامیست که منتهی آمال مقربین است و نهایت آرزوی مخلصین فاستبشر بهذا الفضل العظیم حال باید بشکرانه این مقام اعظم اعلی چنان بنار موقده ربانیه مشتعل باشی که سبب حرکت شوقیه و انجذابات روحیه جمیع امم و ملل شوی و البهَاء علیک و علی کل ثابت علی عهد الله و میثاقه (عبدالبهاء ع)